

L'enemic és l'abstenció

«Mentre la campanya agafa velocitat de creuer amb promeses i retrets creuats, la caiguda de la participació esdevé el gran enemic a batre»

En poques hores, com si volguessin arrabassar el control de la política catalana de la mà dels jutges i fiscals, els partits polítics han premut l'accelerador i la campanya electoral ha agafat velocitat de creuer, amb els elements habituals: actes -virtuals-, declaracions, promeses i retrets creuats.

En les primeres 24 o 48 hores ja hem sentit promeses d'activar la DUI, retrets de corrupció, acusacions de mentiders o enganya-votants i crides a "recuperar" Catalunya. La irrupció dels presos polítics i exiliats ha ajudat a animar una campanya que semblava difícil d'activar enmig del desencís de molts votants i de la por causada per la COVID.

Precisament aquests dos elements haurien de servir d'avís per a navegants a tots els partits. L'augment del vot per correu és un bon indicador de l'aversion de molta gent a trepitjar un col·legi electoral enmig de la pandèmia, però el nombre és marginal en el total, i la xifra de participació que calcula l'últim sondeig del CEO és potser massa optimista.

L'enuig generalitzat és un altre element que afavorirà l'abstenció. Entre les files independentistes, hi ha que encara espera una explicació plausible del fracàs de l'octubre de 2017 i valora romandre a cada sota la consigna del "ja s'ho faran". A més a més, les conseqüències econòmiques de la pandèmia també jugaran a la contra. La Generalitat és l'administració que més ajuts directes ha atorgat, tot intentant suplir l'absència d'un Estat que no només no ajuda, sinó que tampoc no perdona cap impost. L'emprenyament, però, és generalitzada.

Els dos blocs -independentisme i unionisme- poden veure una oportunitat en l'augment de l'abstenció. Sempre es tendeix a subestimar la mobilització de l'adversari i sobreestimar la pròpia. Tanmateix, els dos factors -enuig i por- poden afectar els dos bloc per igual, i el resultat és ara com ara una gran incògnita, diguin el que diguin les enquestes, que més que mai han esdevingut una eina de màrqueting electoral.

El vot és una conquesta que ha costat sang i llàgrimes i que s'ha d'exercir i defensar sigui quina sigui la circumstància que envolti una convocatòria electoral. La participació electoral és la pedra fonamental de la democràcia i, prenent totes les precaucions del cas, cal exercir-la malgrat les adversitats de la pandèmia i del mateix malestar amb la situació social i econòmica.